

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Heusden
Officiële naam regeling	Standplaatsenbeleid gemeente Heusden 2010
Citeertitel	Standplaatsenbeleid gemeente Heusden 2010
Besloten door	college van burgemeester en wethouders
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	Openbare orde en veiligheid

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Geen.

Grondslagen

1. APV, art. 5, lid 17 ev
2. APV, art. 5, lid 4

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

1. Geen.

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-4-2010	1-4-2010	nieuwe regeling	23-3-2010 De Scherper 07-04-2010	23-3-2010 De Scherper 07-04-2010	V20100177

Standplaatsenbeleid gemeente Heusden 2010

1. Aanleiding

Het oude standplaatsenbeleid dateert uit 1997. Dat beleid is tussentijds slechts op enkele ondergeschikte punten aangepast. Het beleid uit 1997 biedt in praktijk niet in alle gevallen nog voldoende duidelijkheid over de mogelijkheden tot het innemen van een standplaats in de gemeente. Dit wordt deels veroorzaakt, doordat de openbare ruimte in de loop van de jaren wijzigingen heeft ondergaan, maar ook door maatschappelijke ontwikkelingen en ontwikkelingen in regelgeving en jurisprudentie.

2. Doelstelling nota

In artikel 5:18 APV is bepaald dat een vergunning van het college nodig is voor het innemen van een standplaats. Deze nota biedt de actuele beleidsuitgangspunten met betrekking tot de ambulante handel in de vorm van standplaatsen. Deze zijn gebaseerd op de toetsingscriteria uit de APV.

Bij de beoordeling van een vergunningaanvraag dient een belangenafweging plaats te vinden tussen enerzijds de belangen van de ondernemers om zijn bedrijfsactiviteiten (ambulante handel) te kunnen uitoefenen en anderzijds het voorkomen van een inbreuk op de te beschermen belangen, te weten: de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de bescherming van het milieu. Met het beleid wordt beoogd deze belangenafweging vooraf te maken, zodat niet naar aanleiding van iedere individuele vergunningaanvraag een beoordeling moet worden gemaakt.

In de praktijk gaf het oude standplaatsenbeleid niet meer voldoende houvast bij de beoordeling van vergunningaanvragen. Het oude beleid bevatte geen criteria om te bepalen, wanneer een locatie geschikt wordt geacht als standplaatslocatie, over de vraag of een vergunning op naam van meerdere personen kan staan en hoeveel ruimte maximaal mag worden ingenomen. Dit zijn enkele voorbeelden van vragen, waarover het bestaande beleid geen duidelijkheid geeft.

De onduidelijkheden hebben vooral tot gevolg dat de afhandeling van individuele aanvragen, verzoeken om wijziging van vergunningen en handhaving relatief veel tijd kosten. Dit betekent niet alleen onnodig veel ambtelijke uren, maar vooral een langere wachttijd voor de klant.

De belangrijkste beleidsuitgangspunten en de meeste van de bestaande standplaatslocaties, gebaseerd op het oude beleid, voldoen echter nog steeds. Met deze nota wordt daarom vooral beoogd het huidige beleid zo veel mogelijk voort te zetten. In aanvulling op het oude beleid bevat het nieuwe standplaatsenbeleid een extra toetsingskader om inzicht te geven in de mogelijkheden van nieuwe standplaatslocaties voor het geval alle bestaande locaties bezet zijn.

3. Beleidskader

3.1 Algemeen

In de APV zijn toetsingscriteria¹ opgenomen, die in dit beleidskader nader worden ingevuld. De gronden op basis waarvan een aanvraag om een standplaats in te nemen *kan* worden geweigerd, zijn:

¹ In deze beleidsnota is geanticipeerd op de nieuwe APV, die in december 2009 door de gemeenteraad is vastgesteld. In de nieuwe APV zijn de toetsingscriteria voor het beoordelen van diverse vergunningaanvragen in overeenstemming gebracht met de Europese Dienstenrichtlijn.

- strijd met de redelijke eisen van welstand, hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving;
- het belang van de openbare orde, openbare veiligheid en/of volksgezondheid;
- bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente, als gevolg waarvan redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt.

Een standplaatsvergunning *wordt* geweigerd:

- als sprake is van strijd met een geldend bestemmingsplan.

Een aantal 'oude' toetsingscriteria, zoals verkeersveiligheid en -vrijheid en het voorkomen van overlast, komen als zodanig niet meer terug in de nieuwe versie van de APV als gevolg van de inwerkingtreding van de Europese Dienstenrichtlijn. Met de nieuwe begrippen 'openbare orde' en 'openbare veiligheid' zijn echter geen inhoudelijke wijzigingen beoogd². In het begrip 'openbare orde' zit begrepen het voorkomen van overlast, die een bedreiging vormt voor de veiligheid en rust in de publieke ruimte.

3.2 Voorwaarden

Om in aanmerking te kunnen komen voor een standplaatsvergunning, moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan.

- Een aanvraag voor een standplaatsvergunning kan worden ingediend door een natuurlijke – of rechtspersoon;
- Verzekering: degene, die een standplaatsvergunning aanvraagt, moet aantonen dat hij beschikt over een WA-verzekering tegen vorderingen tot schadevergoeding, waartoe hij als gebruiker van een verkoopinrichting krachtens wettelijke aansprakelijkheidsbepalingen zou kunnen worden verplicht wegens aan de gemeente en aan derden toegebrachte schade.
- De aanvrager/ondernemer moet in het bezit zijn van een geldige verblijfstitel;
- De locatie, waar de aanvrager een standplaats wil innemen moet voldoen aan de beleidscriteria³ voor standplaatslocaties.

3.3 Maximumstelsel

Het mag als een belang van openbare orde worden gezien dat niet een onbeperkt aantal vergunningen wordt afgegeven. In deze beleidsnota zijn daarom de locaties aangewezen, waar het innemen van een standplaats geen verstoring van de openbare orde oplevert of de openbare de veiligheid in het gedrang brengt⁴. Het betreft de locaties, waar op basis van het oude standplaatsenbeleid al standplaats kon worden ingenomen.

Als algemeen beleidsuitgangspunt geldt dat alleen toestemming wordt verleend voor standplaatslocaties, die zijn opgenomen op bijlage 2.

Pas wanneer alle bestaande locaties bezet zijn, is het mogelijk dat een standplaatsvergunning wordt verleend voor een andere locatie, op voorwaarde dat de gewenste locatie voldoet aan alle locatie-eisen, genoemd onder 3.6.

² In hoeverre deze criteria inhoudelijk volledig samenvallen met de oude criteria zal uit jurisprudentie moeten blijken.

³ Zie 3.3 tot en met 3.6

⁴ Door een verkeersdeskundige is vooraf geadviseerd over de geschiktheid van deze locaties als standplaatslocaties

3.4 Geen onderscheid vaste en incidentele standplaatsen

In deze nota wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen vaste standplaatsen en incidentele standplaatsen. Voorzover sprake is van een of meer incidentele standplaatsen, is dat vrijwel altijd in verband met andere activiteiten, zoals evenementen, braderieën. Op grond van artikel 5:17, lid 2, onder b van de APV is dan geen standplaatsvergunning vereist. Of het toegestaan is om een standplaats in te nemen als onderdeel van dat evenement, wordt beoordeeld op basis van de evenementenvergunning.

Het kan zijn dat een standplaatshouder soms moet wijken, als de standplaatslocatie op enig moment voor andere doeleinden wordt gebruikt, bijvoorbeeld in verband met een evenement. In het algemeen zal het college als lijn aanhouden dat de standplaatshouders geen standplaats kunnen innemen op de dagen en locaties dat de weekmarkt plaatsvindt. Ook moeten standplaatsen tijdelijk wijken ten behoeve van de jaarlijkse kermis en de activiteiten rondom carnaval. Voor de overige evenementen geldt in principe dat de organisatoren rekening moeten houden met de verkregen rechten van de standplaatshouders behoudens bijzondere omstandigheden.

Uiteraard hoeft een vergunninghouder van een standplaats geen hogere kosten te betalen, als hij 'normaal' gebruik maakt van zijn reguliere standplaats, ook al vindt tegelijk een evenement plaats. Iets anders is als de betreffende standplaatshouder door de organisator wordt benaderd om deel uit te maken van het evenement. De gemeente staat buiten eventuele afspraken, die de standplaatshouder met de organisator maakt over de kosten.

Met betrekking tot een aantal in bijlage 2 opgenomen standplaatslocaties is wel een beperking opgenomen met betrekking tot de periode, waarin deze mogen worden ingenomen. Dit zijn standplaatsen, die naar hun aard tijdelijk zijn en een beperkte periode van een kalenderjaar worden ingenomen. Gedacht kan worden aan standplaatsen ten behoeve van de verkoop van tijdsgebonden artikelen zoals kerstbomen of oliebollen. Ook kan het gaan om standplaatsen, waarvan het - ter voorkoming van overlast of strijd met de openbare orde - niet wenselijk is dat zij gedurende het hele jaar of op iedere dag kunnen worden ingenomen.

3.5 Voorkomen van marktforming

In jurisprudentie is bepaald dat het voorkomen van verkapte marktforming een belang van openbare orde is. Het begrip 'markt' is niet in de Gemeentewet beschreven en of hiervan sprake is, moet worden beoordeeld aan de plaatselijke omstandigheden. De grens van het aantal standplaatsen, dat tegelijk aanwezig mag zijn zonder dat sprake is van verkapte marktforming, wordt bepaald aan de hand van de omvang van de gemeente of kern en de vraag of de standplaatsen wat betreft uiterlijk al dan niet op een normale markt gaan lijken.

Vanuit het belang van het voorkomen van marktforming wordt een aantal van 4 à 5 standplaatsen per locatie in de kernen Vlijmen en Drunen en 3 à 4 in de overige kernen *maximaal* toelaatbaar geacht. Uiteraard betekent dit maximum niet dat dit aantal standplaatsen daadwerkelijk op iedere locatie mogelijk is, omdat dit ook door andere omstandigheden en belangen wordt bepaald.

3.6 Eisen nieuwe standplaatslocaties

Het hanteren van een maximumstelsel is volgens jurisprudentie een goed criterium bij het beoordelen van een aanvraag voor een vergunning. Het maximumstelsel mag echter niet zo ver gaan dat een vergunning altijd wordt geweigerd, omdat het honoreren van een aanvraag in concreto zou betekenen dat het maximum aantal standplaatsen wordt overschreden of de in het beleid aangewezen locaties allemaal bezet zijn. Naar aanleiding van een vergunningaanvraag met betrekking tot een niet in het beleid genoemde locatie dient daarom toch nog een aparte afweging te worden gemaakt.

Als leidraad voor de beoordeling van dergelijke vergunningaanvragen is in deze beleidsnota daarom aanvullend een algemeen toetsingskader opgenomen met de eisen, waaraan een niet in het beleid opgenomen standplaatslocatie moet voldoen.

De bestaande locaties, die feitelijk al jaren worden ingenomen, blijven ongewijzigd bestaan. Dit betekent bijvoorbeeld dat de bestaande standplaatsen (zie overzicht bijlage 2) niet hoeven op te schuiven.

Alleen, als aan alle hierna genoemde eisen wordt voldaan, kan een standplaatsvergunning voor een nieuwe locatie worden verleend.

- Met betrekking tot een standplaats op een parkeerterrein of een parkeerplaats geldt dat geen sprake is van een hoge bezettingsgraad. Van een hoge bezettingsgraad is sprake, als meer dan 70% van de parkeerplaatsen bezet is. Of hiervan sprake is, wordt beoordeeld op basis van een verkeersonderzoek naar aanleiding van een concrete aanvraag;
- De locatie bevindt zich niet op een gereserveerde (gehandicapten) parkeerplaats;
- Er is geen sprake van een locatie, waar betaald parkeren en parkeren voor vergunninghouders is ingevoerd;
- De locatie bevindt zich niet op de rijbaan;
- De locatie is niet gelegen langs gebiedsontsluitingswegen, zoals bedoeld in het Gemeentelijk Verkeers- en Vervoerplan (GVVP) of langs wegen met vrij liggende fietspaden;
- De locatie bevindt zich niet bij stop- of parkeerverboden;
- De locatie bevindt zich niet binnen een afstand van 15 meter van een kruispunt. Een locatie binnen 15 meter kan alleen worden toegestaan als er geen sprake is van een belemmering voor de verkeersveiligheid;
- De locatie is niet feitelijk aan het zicht onttrokken, bijvoorbeeld door groenvoorzieningen;
- De locatie bevindt zich niet direct voor een (winkel)etalage;
- Bij een standplaats op het trottoir of een voetgangersgebied moet sprake zijn van een vrije doorgang van 2,00 m voor voetgangers en rolstoelgebruikers;
- De locatie bevindt zich niet op een plaats, onmiddellijk voor de toegang en (nood)uitgang van winkels, woningen, kantoren en andere gebouwen, waarin personen verblijven;
- Er is geen sprake van een locatie, die vrij toegankelijk moet blijven voor hulpdiensten en in het geval van noodsituaties (bijvoorbeeld brandgangen, brandkranen etc.);
- De standplaats mag niet liggen binnen een afstand van 15 meter van de dichtstbijzijnde woning;
- Als sprake is van een standplaats waar etenswaren worden bereid, mag deze niet liggen binnen een afstand van 30 meter van de dichtstbijzijnde woning⁵;
- Het gebruik als standplaats moet passen binnen de geldende bestemming. Als passende bestemmingen gelden: de bestemming 'verkeersdoeleinden' of een gelijkwaardige bestemming;
- De standplaatslocatie is niet gelegen op een industrieterrein, tenzij op het betreffende perceel de bestemming 'detailhandel' is toegestaan;
- De locatie is niet op een plaats waar de standplaats het vrije uitzicht belemmert of op andere wijze gevaar of hinder voor het verkeer veroorzaakt.

Toelichting

⁵ Op basis van milieuregelgeving moet binnen een straal van 25 meter (gemeten vanuit de gevel van de dichtstbijzijnde woning) de inrichting ofwel een ontgeuringsinstallatie ofwel een hoge afvoerpip hebben. Omdat de meeste standplaatsen hieraan niet voldoen, is besloten dat een afstand van 30 meter moet worden aangehouden. Er wordt hierbij geen onderscheid gemaakt tussen woon- of andere wijken.

Openbare orde en openbare veiligheid

In het belang van sociale veiligheid moet de ruimte, waar een standplaats wordt ingenomen, open en controleerbaar zijn.

Standplaatsen kunnen in de praktijk gevolgen hebben voor de verkeersveiligheid: er is een toename van verkeersbewegingen, van ongewenste oversteekbewegingen, bijvoorbeeld over een vrijliggend fietspad, van ontoelaatbaar rijwielverkeer in voetgangersgebieden, van geparkeerde auto's etc. ontstaan. Daarnaast is op gebiedsontsluitingswegen de doorstroming van het verkeer essentieel. Een standplaats langs een dergelijke weg kan ervoor zorgen dat de doorstroming wordt belemmerd. Nieuwe standplaatsen langs deze categorie wegen is dus ongewenst.

Volksgezondheid en bescherming van het milieu

De aanwezigheid van een kraam, maar ook de aantrekkende werking die er van uit kan gaan, kan een verstoring van de openbare rust van omwonenden opleveren. In praktijk is wat betreft overlast voor de omgeving een onderscheid te maken tussen kramen waaruit ter plaatse eetwaren worden bereid (snack- en friteskramen) en overige kramen. Bij de eerste groep is de kans op overlast (vervuiling van de omgeving, aanwezigheid publiek, lawaai- en geuroverlast) groter dan bij de overige kramen. Problemen kunnen worden voorkomen of beperkt door voldoende afstand te houden tussen de standplaats en omliggende woningen.

Bestemming

Een van de redenen om een standplaatsvergunning te weigeren betreft strijdigheid met het geldende bestemmingsplan. Omdat een standplaats een mobiel karakter heeft, zal meestal geen sprake zijn van een definitieve planologische reservering. Toch is bij het innemen van standplaatsen meestal geen sprake meer van incidenten, zodat het gebruik van de grond in planologisch opzicht van belang is. Het college acht het gebruik als standplaats passend binnen de bestemming 'Verkeersdoeleinden' of een gelijkwaardige bestemming. De keuze voor de bestemming verkeersdoeleinden is alleszins verdedigbaar, omdat standplaatsen ook op en aan de weg ontstaan zijn en daar eigenlijk een onlosmakelijk verband mee vormen. Onder verkeer valt ook het voetgangersdomein. Ook zijn standplaatsen binnen de bestemming 'verblijfsdoeleinden' toegestaan. Het college wil geen standplaatsen op industrieterreinen waar geen detailhandel is toegestaan, omdat met deze standplaatsen dan toch detailhandel plaatsvindt. Op (delen van) industrieterreinen, waar wel detailhandel is toegestaan worden mobiele verkoopwagens niet geweerd.

Redelijk voorzieningenniveau

Indien blijkt dat binnen het verzorgingsgebied in een bepaalde branche nog slechts één winkel is gevestigd, die door de concurrentie van een standplaats ten onder dreigt te gaan, kan het verzorgingsniveau ter plaatse in het gedrang komen.

Het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau wordt in jurisprudentie als openbare ordebelang aangemerkt. De dienstenrichtlijn staat deze weigeringgrond niet meer toe, als het gaat om het *verrichten van diensten*. Voor de verkoop van goederen is het nog steeds mogelijk deze weigeringgrond te hanteren.

3.7 Algemene voorschriften standplaatsen

Onder 3.6 zijn de voorwaarden genoemd, waaraan een locatie moet voldoen om geschikt te zijn als standplaatslocatie. Als een standplaatsvergunning voor een bepaalde locatie verleend kan worden, moeten de volgende algemene regels of voorschriften in acht genomen worden.

- Vergunningduur

Een standplaatsvergunning wordt in principe voor onbepaalde tijd⁶ verleend, tenzij bij de vergunning anders is bepaald of de aard van de vergunning zich daartegen verzet. Dit uitgangspunt vloeit voort uit het streven naar lastenvermindering, zoals ook verwoord in de Europese Dienstenrichtlijn en als vast uitgangspunt in de APV⁷ is opgenomen. De doorgaans geringe veranderingen, die zich in praktijk voordoen, rechtvaardigen een tijdrovende administratie met jaarlijkse vergunningen niet. Het uitgangspunt van vergunningverlening voor onbepaalde tijd kan er toe leiden dat het voor eventuele nieuwe aanvragers moeilijker is over een vergunning te beschikken, als het maximum aantal standplaatsen bezet is. Feitelijk speelt dit probleem niet, omdat er geen sprake is van volledige bezetting van de beschikbare locaties of van een wachtlijst. Verder is het mogelijk dat voor een nieuwe locatie een vergunning wordt verleend, mits deze voldoet aan alle locatie-eisen. Voor de mogelijkheid de vergunning in te trekken, zie 'intrekking vergunning'.

– Persoonsgebonden karakter

Een standplaatsvergunning kan zowel aan een natuurlijke persoon als aan een rechtspersoon worden verleend, omdat ondernemingen in diverse rechtsvormen kunnen worden gevoerd. Blijkens de toelichting op artikel 1:5 van de APV ziet het begrip 'persoonsgebonden' op zowel natuurlijke als op rechtspersonen⁸. Algemeen uitgangspunt is wel dat aan elke (rechts)persoon slechts één standplaatsvergunning wordt verleend. Alleen de vergunninghouder mag gebruik maken van de vergunning en de vergunninghouder moet aanwezig zijn bij het gebruik van de standplaats. Indien sprake is van een familiebedrijf of anderszins meerdere (zakelijke) partners, die op de standplaats werkzaam zijn (bijvoorbeeld twee vennoten, die samen een vishandel drijven), dan kan de vergunning op verzoek van de aanvrager worden gesteld op naam van meerdere personen. Indien de vergunning op naam van meerdere personen is gesteld, geldt dat minimaal één van deze personen tijdens het gebruik van de standplaats aanwezig moet zijn.

– Niet-overdraagbaarheid van de vergunning

De vergunning mag door de vergunninghouder niet worden overgedragen. De vergunninghouder kan het college verzoeken de tenaamstelling van de vergunning te wijzigen, bijvoorbeeld in verband met de wijziging van de ondernemingsvorm. Om misbruik te voorkomen zal het volgende uitgangspunt gelden: als een standplaatsvergunning op naam van 2 natuurlijke personen staat, omdat deze samen een onderneming voeren, wordt – behoudens bijzondere omstandigheden - slechts medewerking verleend aan het overzetten van de vergunning op alleen de 2^e natuurlijke persoon, als deze minimaal 2 jaar onafgebroken medevergunninghouders is geweest. De standplaatshouder kan geen goodwill ontlenen aan een standplaats.

– Bezetting

De vergunninghouder dient de standplaats daadwerkelijk in te nemen. Indien een vergunninghouder op drie peilmomenten per kalenderjaar zonder geldige reden of opgaaf van reden afwezig is (geweest), kan de vergunning worden ingetrokken. Het college kan verzoeken de opgegeven reden met bewijsmateriaal te ondersteunen.

– Vervanging

Omdat de standplaats persoonlijk moet worden ingenomen door de vergunninghouder, is vervanging in beginsel niet mogelijk. Onder bijzondere omstandigheden kan het college toestaan hiervan **tijdelijk** af te wijken. Van de vergunninghouder zal worden verwacht dat hij zijn verzoek onder opgaaf van redenen en met ondersteunend bewijs zal doen.

– Dagen en tijden

Een standplaatsvergunning kan worden verleend voor een dagdeel, een hele dag, meerdere dagen of de hele week. Bij het innemen van een standplaats moeten de voorschriften van de Winkeltijdenwet in acht genomen moeten worden. Dit betekent concreet:

⁶ De geldigheidsduur van een standplaatsvergunning was op basis van het oude beleid maximaal 1 jaar

⁷ De APV, zoals deze in december 2009 is vastgesteld.

⁸ Zie ook LJN: BH9351, Voorzieningenrechter Rechtbank Dordrecht, Awb 09/274

- Er wordt geen vergunning verleend voor het innemen van een standplaats op zondag, tenzij vanaf de standplaats (niet-alcoholische) dranken en etenswaren voor directe consumptie worden verkocht of in het geval van een tijdelijke standplaats sprake is van een ontheffing/vrijstelling op grond van de Winkeltijdenwet.
 - In het belang van de openbare orde mag een standplaats slechts worden ingenomen tussen 08.00 uur en 22.00 uur. Buiten deze tijden dient de standplaats te zijn ontruimd.
- Niet-permanent

Standplaatsen mogen niet permanent worden ingenomen, dus de locaties moeten dagelijks leeg worden achtergelaten.⁹

- Oppervlakte en inrichting standplaats

De standplaatshouder mag de standplaats gebruiken voor het uitstallen van zijn waren. Dit betekent dat hij op de standplaatslocatie objecten mag plaatsen, bijvoorbeeld een verkoopwagen of een kraam, zolang deze maar binnen de aangegeven begrenzing van de standplaats blijven.

Het college heeft begrip voor het verzoek vanuit de zittende ondernemers om grenzen te stellen aan de oppervlakte van een standplaats. De conclusie is echter dat een algemene beperking wat betreft maximale oppervlakte niet gemotiveerd kan worden vanuit de wettelijke toetsingscriteria en bovendien te weinig rekening houdt met de belangen van de standplaatshouders. Welke ruimte mag worden ingenomen, is immers vooral afhankelijk van de beschikbare ruimte, de feitelijke inrichting van een concrete standplaats en wat een ambulante handelaar gelet op diens branche nodig heeft. Om deze reden zal – in afwijking van het conceptbeleid - in het definitieve besluit geen algemene maximale oppervlakte-eis worden opgenomen.

Wel zullen in de plaats daarvan een aantal specifieke locatie-eisen, die in het ontwerpbeleid alleen voor eventuele nieuwe standplaatsen worden gesteld van toepassing worden verklaard op de bestaande locaties. Hierdoor moet worden voorkomen dat een standplaats onbeperkt kan uitdijen.

- Aanvullende eisen met betrekking tot het gebruik van de openbare ruimte als standplaats

Bij een standplaats op het trottoir of een voetgangersgebied moet sprake zijn van een vrije doorgang van 2,00 m voor voetgangers en rolstoelgebruikers. Door het gebruik van de standplaats mag de toegankelijkheid voor hulpdiensten niet in gevaar komen. Door het gebruik van de standplaats mag niet het vrije uitzicht worden belemmerd of op andere wijze gevaar of hinder worden veroorzaakt.

Als concrete omstandigheden daartoe aanleiding geven, worden in een concrete standplaatsvergunning als maatwerkvoorschrift eisen over de maximale afmetingen van de betreffende standplaats opgenomen.

- Terras

Het is **niet** toegestaan een terras te plaatsen op of bij de standplaats. Dit wordt voorbehouden aan horecabedrijven¹⁰.

- Onderhoud standplaats en afval

De vergunninghouder is verplicht er voor te zorgen dat de standplaats steeds een goed verzorgd aanzien biedt en bij het ontruimen dient de vergunninghouder zijn standplaats en de onmiddellijke omgeving (binnen een straal van minimaal 5 meter) schoon op te leveren. Als voor directe consumptie geschikte etenswaren en dranken worden verkocht, moeten op de standplaats twee afvalbakken worden geplaatst. De vergunninghouder zorgt zelf voor lediging van de afvalbakken.

⁹ Er is sprake van twee uitzonderingen: de locatie aan de Jhr. De la Courtstraat/Parallelweg-west (rotonde) en aan de Burg. Van de Venstraat.

¹⁰ Van dit uitgangspunt is in verband met verkregen rechten in twee bestaande situaties afgeweken

- Geurhinder

De standplaatshouders moeten voldoen aan de geldende milieuvorschriften.

- Geluid

Het is, behoudens tijdelijke ontheffing, niet toegestaan geluidsinstallaties vanaf een standplaats in werking te hebben. Sommige standplaatshouders zijn voor de stroomvoorziening afhankelijk van generatoren. Om overlast door generatoren te voorkomen gelden minimale afstanden tussen standplaatsen en de dichtstbijzijnde woning (zie 3.6, eisen standplaatslocaties).

- Nutsvoorzieningen

In principe dienen standplaatshouders zelf zorg te dragen voor hun nutsvoorzieningen. Bij gebruik van gemeentelijke voorzieningen, mits aanwezig, vraagt de gemeente een marktprijsconforme vergoeding. De vergunninghouder dient maatregelen te treffen, zodat de (verkeers)veiligheid (bijvoorbeeld door kabels) niet in gevaar komt.

- Intrekking van de vergunning/beëindiging standplaats

Dat een vergunning voor onbepaalde tijd is verleend, betekent niet dat deze niet meer kan worden ingetrokken of (gedeeltelijk) worden gewijzigd, als omstandigheden of gewijzigd beleid/inzicht daartoe aanleiding geven. Als op enig moment een standplaatslocatie – al dan niet tijdelijk - niet meer aan de eisen voldoet, kan van de vergunninghouder in redelijkheid worden verwacht dat hij er aan meewerkt dat hij op een alternatieve, gelijkwaardige locatie binnen de gemeente standplaats inneemt zonder recht op enige vorm van compensatie. Een standplaatslocatie, gelegen in dezelfde kern/wijk binnen een straal van 1 km van de oude locatie beschouwt het college in ieder geval als een gelijkwaardige standplaats. De standplaatshouder is dan immers in de gelegenheid dezelfde klantenkring te behouden.

3.8 Kosten van de standplaats

Leges voor de standplaatsvergunning

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor een standplaatsvergunning worden leges in rekening gebracht. Het geldende tarief is opgenomen in de op basis van de legesverordening jaarlijks vast te stellen tarieventabellen. Voor het verstrekken van een standplaatsvergunning wordt één tarief gehanteerd, ongeacht de tijdsduur van de vergunning of de omvang van de openbare ruimte, die in gebruik wordt genomen.

Huur voor het gebruik van gemeentegrond

Naast leges wordt de standplaatshouders huur in rekening gebracht voor het gebruik van gemeentegrond ten behoeve van de standplaats. De huurprijs komt overeen met de hoogte van de (kostendekkende) leges, zoals deze tot 2010 in rekening werden gebracht, verminderd met het nieuwe legesbedrag. Met een standplaatshouder zal hiertoe een huurovereenkomst worden gesloten¹¹. De huur, die een standplaatshouder daadwerkelijk betaalt, is afhankelijk van de frequentie en duur dat hij gebruik maakt van de openbare ruimte.

In bijlage 4 zijn de huurtarieven voor het gebruik van gemeentegrond opgenomen.

Kosten voor nutsvoorzieningen

Voor het afnemen van stroom worden kosten in rekening gebracht, zie hiervoor onder 'nutsvoorzieningen'.

¹¹ Net zoals dat gebeurt bij het gebruik van gemeentegrond door een horecaondernemer voor het plaatsen en exploiteren van een terras

3.9 Gevolgen van het beleid en overgangsregeling

De inhoud van deze beleidsnota heeft geen nadelige gevolgen voor de bestaande rechten van vergunninghouders. Er is daarom geen overgangsregeling nodig.

3.10 Afwijken van beleid in geval van bijzondere omstandigheden

Overeenkomstig deze beleidsnota kan een standplaatsvergunning worden verleend voor een locatie, die expliciet in deze nota als standplaatslocatie is aangewezen, indien en voorzover deze feitelijk beschikbaar is.

Ook kan een standplaatsvergunning worden verleend voor andere locaties, die niet expliciet genoemd zijn, mits wordt voldaan aan de in deze nota opgenomen beleidsuitgangspunten. In andere gevallen moet een aanvraag voor een standplaatsvergunning overeenkomstig dit beleid worden geweigerd.

Vervolgens moet een standplaatshouder zich aan een aantal algemene voorschriften houden (genoemd onder 3.7). Als niet aan bedoelde voorschriften wordt voldaan, kan de vergunning worden ingetrokken. Daarnaast is het mogelijk dat een standplaatsvergunning (al dan niet tijdelijk) wordt ingetrokken of gewijzigd in verband met gewijzigde omstandigheden of gewijzigd beleid.

Deze beleidsuitgangspunten laten onverlet de inherente afwijkingsbevoegdheid, op basis van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)¹². Dit houdt in dat een bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregels handelt, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Voor de vraag in wat voor soort situaties afgeweken kan worden van vastgesteld beleid, moet volgens vaste jurisprudentie worden gedacht aan omstandigheden, die niet voorzienbaar waren en waarvan de gevolgen redelijkerwijze niet voor rekening van belanghebbenden komen.

Besluit

Op basis van afdeling 5.4 van de Algemene Plaatselijke Verordening heeft het college van Heusden in zijn vergadering van 23 maart 2010 besloten:

1. de beleidsnota standplaatsen gemeente Heusden 1997 in te trekken;
2. het standplaatsenbeleid gemeente Heusden vast te stellen overeenkomstig het bijgevoegde besluit;
3. de huurprijzen voor het gebruik van gemeentegrond ten behoeve van het innemen van een standplaats (definitief) te bepalen conform bijlage 4.

¹² artikel 4:84 Awb

Bijlage 1 bij standplaatsenbeleid gemeente Heusden Samenvatting toetsingskader standplaatsvergunningen

1. Vergunning

Op grond van artikel 5:18 Algemene Plaatselijke Verordening is een vergunning nodig voor het innemen van een standplaats. Om voor een vergunning in aanmerking te kunnen komen, gelden een aantal voorwaarden (zie 2).

2. Voorwaarden

- Een aanvraag voor een standplaatsvergunning kan worden ingediend door een natuurlijke – of rechtspersoon
- De aanvrager/ondernemer moet kunnen aantonen dat hij beschikt over een geldige W.A.verzekering
- De aanvrager/ondernemer moet in het bezit zijn van een geldige verblijfstitel
- De standplaatslocatie voldoet aan de beleidscriteria (zie 3)

3. Standplaatslocatie

Als algemeen beleidsuitgangspunt geldt dat alleen toestemming wordt verleend voor standplaatslocaties, die zijn opgenomen op bijlage 2 bij het standplaatsenbeleid.

Pas wanneer alle bestaande locaties bezet zijn, is het mogelijk dat een standplaatsvergunning wordt verleend voor een andere locatie, op voorwaarde dat de gewenste locatie voldoet aan alle locatie-eisen, genoemd onder 4¹³.

4. Algemene eisen standplaatslocatie

- Met betrekking tot een standplaats op een parkeerterrein of een parkeerplaats geldt dat geen sprake is van een hoge bezettingsgraad. Van een hoge bezettingsgraad is sprake, als meer dan 70% van de parkeerplaatsen bezet is. Of hiervan sprake is, wordt beoordeeld op basis van een verkeersonderzoek naar aanleiding van een concrete aanvraag
- De locatie bevindt zich niet op een gereserveerde (gehandicapten) parkeerplaats
- Er is geen sprake van een locatie, waar betaald parkeren en parkeren voor vergunninghouders is ingevoerd
- De locatie bevindt zich niet op de rijbaan
- De locatie is niet gelegen langs gebiedsontsluitingswegen, zoals bedoeld in het Gemeentelijk Verkeers- en Vervoerplan (GVVP) of langs wegen met vrij liggende fietspaden
- De locatie bevindt zich niet bij stop- of parkeerverboden
- De locatie bevindt zich niet binnen een afstand van 15 meter van een kruispunt. Een locatie binnen 15 meter kan alleen worden toegestaan als er geen sprake is van een belemmering voor de verkeersveiligheid
- De locatie is niet feitelijk aan het zicht onttrokken, bijvoorbeeld door groenvoorzieningen
- De locatie bevindt zich niet direct voor een (winkel)etalage
- Bij een standplaats op het trottoir of een voetgangersgebied moet sprake zijn van een vrije doorgang van 2,00 m voor voetgangers en rolstoelgebruikers
- De locatie bevindt zich niet op een plaats, onmiddellijk voor de toegang en (nood)uitgang van winkels, woningen, kantoren en andere gebouwen, waarin personen verblijven
- Er is geen sprake van een locatie, die vrij toegankelijk moet blijven voor hulpdiensten en in het geval van noodsituaties (bijvoorbeeld brandgangen, brandkranen etc.)
- De standplaats mag niet liggen binnen een afstand van 15 meter van de dichtstbijzijnde woning
- Als sprake is van een standplaats waar etenswaren worden bereid, mag deze niet liggen binnen een afstand van 30 meter van de dichtstbijzijnde woning¹⁴;

¹³ Oftewel 3.6 in het standplaatsenbeleid

- Het gebruik als standplaats moet passen binnen de geldende bestemming. Als passende bestemmingen gelden: de bestemming ‘verkeersdoeleinden’ of een gelijkwaardige bestemming
- De standplaatslocatie is niet gelegen op een industrieterrein, tenzij op het betreffende perceel de bestemming ‘detailhandel’ is toegestaan
- De locatie is niet op een plaats waar de standplaats het vrije uitzicht belemmert of op andere wijze gevaar of hinder voor het verkeer veroorzaakt.

5. Algemene regels standplaatsvergunningen

Als een standplaatsvergunning voor een bepaalde locatie verleend kan worden, gelden voor de inhoud van de vergunning en het gebruik daarvan de volgende algemene regels en voorschriften:

- Vergunningduur

Een standplaatsvergunning wordt in principe voor onbepaalde tijd verleend, tenzij bij de vergunning anders is bepaald of de aard van de vergunning zich daartegen verzet.

- Persoonsgebonden karakter

Een standplaatsvergunning kan zowel aan een natuurlijke persoon als aan een rechtspersoon worden verleend. Indien sprake is van een familiebedrijf of anderszins meerdere (zakelijke) partners, die op de standplaats werkzaam zijn, dan kan de vergunning op verzoek van de aanvrager worden gesteld op naam van meerdere personen.

- Niet-overdraagbaarheid van de vergunning

De vergunning mag door de vergunninghouder niet worden overgedragen. De vergunninghouder kan het college verzoeken de tenaamstelling van de vergunning te wijzigen, bijvoorbeeld in verband met de wijziging van de ondernemingsvorm.

- Bezetting

De vergunninghouder dient de standplaats daadwerkelijk in te nemen.

- Vervanging

Omdat de standplaats persoonlijk moet worden ingenomen door de vergunninghouder, is vervanging in beginsel niet mogelijk. Onder bijzondere omstandigheden kan het college toestaan hiervan **tijdelijk** af te wijken

- Dagen en tijden

Bij het innemen van een standplaats moeten de voorschriften van de Winkeltijdenwet in acht genomen moeten worden. In het belang van de openbare orde mag een standplaats slechts worden ingenomen tussen 08.00 uur en 22.00 uur.

- Niet-permanent

Standplaatsen mogen niet permanent worden ingenomen, dus de locaties moeten dagelijks leeg worden achtergelaten.

- Oppervlakte en inrichting standplaats

De standplaatshouder mag de standplaats gebruiken voor het uitstellen van zijn waren. Dit betekent dat hij op de standplaatslocatie objecten mag plaatsen, bijvoorbeeld een verkoopwagen of een kraam, zolang deze maar binnen de aangegeven begrenzing van de standplaats blijven.

- Maatwerk

¹⁴ Op basis van milieuregelgeving moet binnen een straal van 25 meter (gemeten vanuit de gevel van de dichtstbijzijnde woning) de inrichting ofwel een ontgeuringsinstallatie ofwel een hoge afvoerpipj hebben. Omdat de meeste standplaatsen hieraan niet voldoen, is besloten dat een afstand van 30 meter moet worden aangehouden. Er wordt hierbij geen onderscheid gemaakt tussen woon- of andere wijken.

Als concrete omstandigheden daartoe aanleiding geven, worden in een concrete standplaatsvergunning als maatwerkvoorschrift eisen over de maximale afmetingen van de betreffende standplaats opgenomen.

- Terras

Het is **niet** toegestaan een terras te plaatsen op of bij de standplaats.

- Onderhoud standplaats en afval

De vergunninghouder moet de standplaats en de onmiddellijke omgeving bij het ontruimen schoon op te leveren.

- Geurhinder

De standplaatshouders moeten voldoen aan de geldende milieuvoorschriften.

- Geluid

Het is, behoudens tijdelijke ontheffing, niet toegestaan geluidsinstallaties vanaf een standplaats in werking te hebben.

- Nutsvoorzieningen

In principe dienen standplaatshouders zelf zorg te dragen voor hun nutsvoorzieningen.

- Intrekking van de vergunning/beëindiging standplaats

Een vergunning voor onbepaalde tijd kan worden ingetrokken of (gedeeltelijk) worden gewijzigd, als omstandigheden of gewijzigd beleid/inzicht daartoe aanleiding geven.

6. Kosten standplaats

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor een standplaatsvergunning worden leges in rekening gebracht.

Voor het gebruik van gemeentegrond ten behoeve van een standplaats zal een standplaatshouder kosten moeten betalen. Met de betrokken ondernemers zal een huurovereenkomst worden gesloten, waarin een huurprijs zal worden afgesproken. De hoogte van de huurprijs is tegelijk met het standplaatsenbeleid vastgesteld.

Bijlage 2 bij standplaatsenbeleid gemeente Heusden¹⁵
Overzicht standplaatslocaties per kern

Waar	Wanneer
Raadhuisplein Drunen	Jaarlijks in december
De Stulp Drunen	Dagelijks
Parkeerterrein De Brug Drunen	Dagelijks
Parkeerterrein Achterstraat Drunen	Dagelijks m.u.v. dagdeel waarop de markt er staat
Plein Vlijmen	Dagelijks m.u.v. dagdeel waarop de markt er staat
Plein Vlijmen	Dagelijks
Jhr. De la Courtstraat/Parallelweg west Vlijmen	Dagelijks
Curielaan/Mommersteeg Vlijmen	Jaarlijks, woensdag t/m zondag
Burg. Van Houtplein Vlijmen	Dagelijks
Burg. V.d. Venstraat Vlijmen	Dagelijks
Gijsbertus Voetiusstraat Oudheusden	Op zaterdag zijn 5 standplaatsen toegestaan en op donderdag 2 standplaatsen
Schanswijk in Elshout	Dagelijks
Nieuwkijksestraat	Dagelijks
Stadshaven	Jaarlijks op zondag van 1 mei tot 1 oktober

¹⁵ Vastgesteld op 23 maart 2010

Bijlage 3 bij standplaatsenbeleid gemeente Heusden¹⁶
Juridisch kader

I. Begripsomschrijvingen

Standplaats

Het begrip 'standplaats' wordt in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) als volgt omschreven:

Artikel 5:17 Begripsbepaling¹⁷

1. In deze afdeling wordt verstaan onder standplaats: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten aan te bieden, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel.

2. Onder standplaats wordt niet verstaan:

- a. een vaste plaats op een jaarmarkt of markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet;
- b. een vaste plaats op een evenement als bedoeld in artikel 2:24.

Onderscheid standplaats en venten

Het hebben van een standplaats ziet op het te koop aanbieden van goederen of het aanbieden van diensten vanaf een vaste plaats. Hiermee onderscheidt het zich van het 'venten'. Een venter beweegt en biedt goederen of diensten telkens vanaf een andere plaats aan en al dan niet huis-aan-huis. Voor het venten is onder de gedereguleerde APV geen vergunning meer vereist, maar gelden uitsluitend algemene regels. Het venten valt buiten het standplaatsenbeleid.

Standplaatsen op markten of bij evenementen

Het standplaatsenbeleid is niet van toepassing op standplaatsen op de wekelijkse markten of tijdens andere soorten van markten, zoals snuffelmarkten of braderieën.

Ook wanneer een standplaats deel uitmaakt van een ander soort evenement, hoeft geen aparte standplaatsvergunning te worden aangevraagd. Tijdelijke standplaatsen in het kader van evenementen zijn in planologisch opzicht niet van belang geacht. Er wordt bij dergelijke standplaatsen dan ook niet getoetst aan de bestemmingsplanvoorschriften.

Degene, die op een ingestelde weekmarkt een standplaats wil innemen, moet zich houden aan de regels die voor de markt gelden. Deze zijn gebaseerd op de Gemeentewet.

Braderieën en rommelmarkten worden beschouwd als (onderdelen van) evenementen en vallen daarom ook niet onder dit beleid.

II. Juridisch kader

1. Europese Dienstenrichtlijn

De Europese Dienstenrichtlijn geeft een nieuw toetsingskader voor vergunningstelsels, voorzover het gaat om vergunningen voor het verrichten van diensten. De Richtlijn is op 28 december 2006 in werking getreden. De gemeentelijke regelgeving moet uiterlijk op 28 december 2009 in overeenstemming met deze richtlijn zijn.

Bij de herziening van de APV is rekening gehouden met deze dienstenrichtlijn. Zo is bij de aanpassing van de APV het uitgangspunt van de Europese Dienstenrichtlijn gehanteerd dat alleen een vergunning

¹⁶ Vastgesteld op 23 maart 2010

¹⁷ (voorheen: artikel 5.2.3, leden 1 en 4 APV)

wordt geëist, als daarvoor een noodzaak bestaat en de eis dat voor burgers en bedrijven de minst belastende vorm van regulering wordt gekozen.

Hoewel de Richtlijn een beperkt toepassingsbereik heeft, want het betreft alleen diensten, verricht door iemand die onderdaan is van een andere lidstaat, wordt in de APV geen onderscheid gemaakt tussen de eigen onderdanen en anderen. Het uitgangspunt dient te zijn dat de bepalingen van de APV hetzelfde zijn voor ieder die zich op Nederlands grondgebied bevindt. Immers de grensoverschrijdende dienstverlener zou bij afwijkende bepalingen die alleen voor hem gelden, een bevoorrechte positie kunnen krijgen ten opzichte van de eigen onderdaan.

Hoewel de Europese Dienstenrichtlijn strikt genomen betrekking heeft op het verlenen van diensten, wordt geen onderscheid gemaakt tussen standplaatsen, waarop diensten worden aangeboden respectievelijk standplaatsen, waar goederen worden verkocht. De regels, zoals die zijn opgenomen in de Dienstenrichtlijn, gelden namelijk doorgaans ook voor de handel in goederen krachtens het EG-Verdrag (vrij verkeer van goederen).

Kortom: de Dienstenrichtlijn ligt ten grondslag aan de model-APV voor wat betreft het verrichten van diensten en het kopen en verkopen van goederen voor iedereen die zich in Nederland bevindt.

2. APV

Artikel 1:8 Weigeringsgronden¹⁸

De vergunning of ontheffing kan door het bevoegde gezag worden geweigerd in het belang van:

- a. de openbare orde;
- b. de openbare veiligheid;
- c. de volksgezondheid;
- d. de bescherming van het milieu

Dit artikel geeft een aantal algemene weigeringsgronden. Op grond van de motieven, die in deze weigeringsgronden zijn neergelegd, kan een vergunning worden geweigerd of kunnen voorschriften aan de vergunning worden verbonden.

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden¹⁹

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
2. Het college weigert de vergunning wegens strijd met een geldend bestemmingsplan.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd:

- a. indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan eisen van redelijke welstand;
- b. indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt.

Vergunningplicht

Voor het innemen van een standplaats is een vergunning nodig. Dit vergunningvereiste blijft ook na de herziening van de APV behouden. Het college wil vooraf kunnen bepalen of en onder welke voorschriften een locatie wordt gebruikt als standplaats, omdat de aanwezigheid van een standplaats een grote invloed heeft op de directe leefomgeving. Vanwege het persoonlijke karakter van de vergunning is het hanteren van algemene regels in plaats van een vergunningplicht ook niet geschikt.

¹⁸ Deze nieuwe bepaling in de APV bevat algemene weigeringsgronden, die voor (vrijwel) alle vergunningsoorten uit de APV gelden.

¹⁹ Voorheen: artikel 5.2.3, leden 1 en 6

De winst wat betreft het verminderen van administratieve lasten zit hem niet in het volledig afschaffen van de vergunningplicht, maar wel in het vereenvoudigen van de procedure en het schrappen van overbodige voorschriften, zoals hierna zal blijken.

Specifieke weigeringsgronden

De weigeringsgronden in deze bepaling hebben specifiek betrekking op standplaatsen. Van oudsher is een van de weigeringsgronden voor een standplaatsvergunning gelegen in het voorkomen van overlast. Dit begrip komt niet meer als afzonderlijk toetsingscriterium terug, maar diverse vormen van overlast worden begrepen onder openbare orde. Ook valt hieronder het beschermen van de verkeersveiligheid.

Voorzieningenniveau bij standplaatsen

In het verleden is het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare orde-belang aangemerkt. De gedachte was dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling slechts één uitzondering toegestaan, namelijk wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt als vanaf een standplaats dezelfde goederen aangeboden worden.

De Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond voor standplaatsvergunningen waar (mede) diensten worden verleend niet toe, omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten. Het blijft echter nog wel mogelijk om deze weigeringsgrond te hanteren bij een standplaats voor het verkopen van goederen (zie artikel 5:18, derde lid, onder b). Daarop is de richtlijn immers niet van toepassing.

Artikel 5:19 Toestemming rechthebbende²⁰

Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen.

Artikel 5:20 Afbakeningsbepalingen²¹

1. Het verbod van artikel 5:18, eerste lid geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of het Provinciaal wegenreglement.
2. De weigeringsgrond van artikel 5:18, derde lid, onder a, geldt niet voor bouwwerken.

Artikel 5:20 bepaalt dat het verbod om zonder vergunning op grond van de APV een standplaats in te nemen niet geldt, *voor zover* de Wet milieubeheer, de Woningwet, het Rijkswegenreglement of het Provinciaal wegenreglement van toepassing is. Hoe moet dit 'voor zover' worden uitgelegd?

Het is mogelijk dat een zelfde onderwerp ook is opgenomen in een 'hogere' regeling. Ook in die gevallen kan de betreffende APV-bepaling nog van toepassing zijn. Voorwaarde is dat geen sprake is van dezelfde motieven om iets te regelen. Dit blijkt uit de woorden "voor zover".

Concreet kan dit betekenen dat in de beoordeling van een apv-vergunningaanvraag een specifieke weigeringsgrond niet aan de orde kan komen, omdat daaraan al in het kader van de hogere regelgeving wordt getoetst. Als er bijvoorbeeld bij de aanvraag voor een standplaatsvergunning tevens sprake is van activiteiten, waarvoor milieuvoorschriften gelden, dan kan het college de vergunning niet meer toetsen aan de milieu-aspecten, maar nog wel aan het belang van de openbare orde. Dit betekent dan dat de overlastaspecten, die te maken hebben met geur en geluid niet beoordeeld kunnen worden in het kader van de standplaatsvergunning.

²⁰ voorheen artikel 5.2.3, lid 2

²¹ voorheen artikel 5.2.3, lid 5

3. Vreemdelingenwet 2000 (Vw/2000) Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb/2000)

Artikel 8.3, tweede lid, van het Vb2000 bepaalt dat de vreemdeling, die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8 van de Vw2000, geen aanspraak kan maken op de toekenning van vergunningen of ontheffingen door bestuursorganen, voorzover die vergunningen of ontheffingen betrekking hebben op *standplaatsen*, markten, venten, collecteren, evenementen of beroepsmatige dan wel bedrijfsmatige activiteiten. Het besluit schrijft dwingend voor dat voor de verlening van een vergunning of ontheffing die een beroeps- of bedrijfsmatig karakter heeft, een verblijfsrechtelijke toets dient plaats te vinden.

4. Warenwet

Op het drijven van handel in waren zoals bedoeld in artikel 1 van de Warenwet (eetwaren en drinkwaren, alsmede andere roerende zaken) zijn de bepalingen uit de Warenwet van toepassing. De Warenwet stelt regels met betrekking tot de goede hoedanigheid en aanduiding van waren. Daarnaast stelt de Warenwet regels met betrekking tot de hygiëne en degelijkheid van producten. De voorschriften die uit de Warenwet voortvloeien, gelden naast de voorschriften die door het college gesteld kunnen worden op basis van een standplaatsvergunning. Met het toezicht op de naleving van de bepalingen van de Warenwet zijn o.a. de ambtenaren van de Voedsel en Waren Autoriteit belast.

5. Wet op de Ruimtelijke Ordening

Een vergunning voor het innemen van een standplaats kan worden geweigerd vanwege strijd met een geldend bestemmingsplan. Een van de redenen om een standplaatsvergunning te weigeren betreft strijdigheid met het geldende bestemmingsplan. Omdat een standplaats een mobiel karakter heeft, zal meestal geen sprake zijn van een definitieve planologische reservering. Toch is vooral bij het innemen van vaste standplaatsen geen sprake meer van incidenten, zodat dat het gebruik van de grond in planologisch opzicht van belang is.

6. Winkeltijdenwet

De Winkeltijdenwet bepaalt in artikel 2 dat het verboden is om op zon- en feestdagen, zoals genoemd in de Winkeltijdenwet (Nieuwjaarsdag, Goede Vrijdag na 19 uur, tweede Paasdag, Hemelvaartsdag, tweede Pinksterdag, 24 december na 19 uur, eerste en tweede Kerstdag en 4 mei na 19 uur) en op werkdagen voor 6 uur en na 22 uur in de uitoefening van een bedrijf, anders dan in een winkel, goederen te koop aan te bieden of te verkopen aan en in rechtstreekse aanraking met particulieren. Dit betekent dat bij het innemen van een standplaats de tijden van de Winkeltijdenwet in acht genomen moeten worden. Dit geldt niet voor die bedrijven, die (niet-alcoholische) dranken en etenswaren voor directe consumptie verkopen.

7. Wet milieubeheer

Bepalingen krachtens de Wet milieubeheer gelden ook voor een standplaats, voor zover deze "inrichting" kan worden aangemerkt. Het eerste, derde en vierde lid van artikel 1.1 Wet milieubeheer gaan in op wat onder een 'inrichting' moet worden verstaan. Het begrip wordt in algemene zin gedefinieerd in het eerste lid: "elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht". Het derde lid luidt: "Bij algemene maatregel van bestuur (het Activiteitenbesluit) worden categorieën van inrichtingen aangewezen, die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken".

Uit het vierde lid en de opbouw van het artikel 1.1 Wet milieubeheer volgt dat een activiteit pas als een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer wordt gezien, indien wordt voldaan aan de omschrijving in het eerste lid én als de inrichting valt onder een categorie uit het Activiteitenbesluit. Dit betekent:

- er is sprake van bedrijvigheid: bedrijfsmatige activiteiten of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was; en
- de bedrijvigheid vindt binnen een zekere begrenzing plaats; en

- er is sprake van een continuïteit of een zekere regelmaat; en
- de inrichting valt onder een categorie uit bijlage I van het Ivb (inrichtingen- en vergunningbesluit).

Het Activiteitenbesluit bevat tal van algemene milieuregels die voor verschillende bedrijfssectoren gelden, waaronder de horeca en de detailhandel. In het Activiteitenbesluit worden bedrijven onderverdeeld in drie typen:

- type A: Deze bedrijven vallen onder het lichte regime van het Activiteitenbesluit en hoeven bij oprichting of wijziging geen melding te doen aan het bevoegd gezag.
- type B: Deze bedrijven hoeven bij oprichting, wijziging of uitbreiding van het bedrijf de activiteit alleen te melden bij het bevoegd gezag. Ze vallen onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit.
- type C: Deze bedrijven zijn verplicht een milieuvergunning aan te vragen, omdat ze niet onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit vallen.

Wat betekent dit concreet voor een standplaats?

Als uitsluitend sprake is van detailhandel, zonder bijkomende activiteiten, zoals het schoonmaken of bakken van de vis, dan is geen sprake van een Ivb-inrichting.

Als vanuit een mobiel verkooppunt vis en/of frites worden gebakken, worden wel milieu-eisen gesteld. Deze eisen betreffen in hoofdzaak de gevolgen van het bakken. Afhankelijk van de omstandigheden moeten er voorzieningen worden getroffen voor de vetafscheiding van het afvalwater en het voorkomen van stankoverlast. Soms is een vetafscheider nodig.

Ter voorkoming van geuroverlast kan bij de locatie van de verkoopwagens rekening worden gehouden met de meest voorkomende windrichting en de afstand tot (woon)gebouwen. Ook kan worden verplicht gesteld dat ter voorkoming van stankoverlast een ontgeuringsinstallatie (koolstoffilter) wordt aangebracht. Wat betreft het schoonhouden van de standplaats worden voorschriften opgenomen. Vergunninghouder dient afvalbakken te plaatsen en de ruimte binnen een straal van minimaal 5 meter schoon te houden.

De zinsnede "binnen een zekere begrenzing" geeft aan dat er in beginsel sprake moet zijn van een locatiegebonden of locatiespecifieke bedrijvigheid.

Belangrijk is dat de begrenzing van een bedrijvigheid in de loop van de tijd niet mag verschuiven.

Bepaalde mobiele installaties kunnen onder het begrip 'inrichting' vallen, mits ze binnen een bepaalde begrenzing zijn opgesteld of afgemeerd. Standplaatsen, die wekelijks vanaf een vaste plaats, worden ingenomen, voldoen aan dit criterium.

8. Burgerlijk Wetboek

Indien een standplaats wordt ingenomen op particulier terrein, dan heeft de standplaatshouder uiteraard de toestemming nodig van de rechthebbende op het terrein.

Meestal worden standplaatsen ingenomen op grond, die in eigendom is van de gemeente. Het innemen van een standplaats kan worden gezien als een bijzonder gebruik. Als de gemeente eigenaar is van de grond, zal zij deze grond in gebruik geven aan de standplaatshouder. De standplaatshouder is daarvoor een vergoeding (huurprijs) verschuldigd. Hierover zal een huurovereenkomst worden gesloten met de desbetreffende standplaatshouders. De huurprijs en andere voorwaarden die in een huurovereenkomst worden bedongen mogen geen belemmering vormen voor het innemen van een standplaats.

9. Legesverordening

In de Legesverordening is bepaald dat voor het verstrekken van een dienst vanwege het gemeentebestuur leges kan worden geheven. Tot nu toe werden altijd leges geheven op basis van de duur van het gebruik van de openbare ruimte. Het is juridisch correcter voor het in behandeling nemen van iedere aanvraag voor een standplaatsvergunning 1 tarief te hanteren. Voor het verlenen van de

vergunning is niet relevant hoe vaak in enig jaar een vergunninghouder feitelijk een standplaats mag innemen. Voor het gebruik van gemeentegrond wordt echter met betrokkene een huurovereenkomst gesloten, waarbij de huurprijs bepaald wordt aan de hand van de frequentie dat de vergunninghouder gebruik maakt van gemeentegrond.

Bijlage 4 bij standplaatsenbeleid gemeente Heusden²²

Overzicht huurprijzen voor het gebruik van gemeentegrond ten behoeve van een standplaats

De huur, die een standplaatshouder daadwerkelijk betaalt voor het gebruik van gemeentegrond ten behoeve van het innemen van een standplaats, is afhankelijk van de frequentie en duur dat hij gebruik maakt van de openbare ruimte.

In onderstaand overzicht zijn de huurprijzen weergegeven.

Innemen van een standplaats gedurende één maand: € 355,30

Innemen van een standplaats jaarlijks en geldig voor één dagdeel²³ per week: € 175,50

Innemen van een standplaats jaarlijks en geldig voor één dag per week: € 381,00

Innemen van een standplaats jaarlijks en geldig voor twee dagen per week: € 843,35

Innemen van een standplaats jaarlijks en geldig voor drie dagen per week: € 1.254,35

Innemen van een standplaats jaarlijks en geldig voor vier dagen per week: € 1.716,75

Innemen van een standplaats jaarlijks en geldig voor vijf en meer dagen per week: € 2.127,75

²² Vastgesteld op 23 maart 2010

²³ aaneengesloten periode van 4 uren of gedeelte daarvan per dag

Bijlage 5 behorend bij het standplaatsenbeleid gemeente Heusden²⁴

Standpunt college naar aanleiding van de inspraakreacties

Inleiding

Op 17 november 2009 heeft het college van Heusden besloten tot het voornemen om nieuw standplaatsenbeleid vast te stellen. Het ontwerpbeleid heeft voor belanghebbenden ter inzage gelegen in de periode van 26 november 2009 tot 7 januari 2010. Het college heeft zes inspraakreacties (inclusief één mondelinge reactie) ontvangen.

In deze bijlage wordt een overzicht gegeven van de inspraakreacties en wordt per thema gereageerd op deze reacties. Als een reactie leidt tot een wijziging ten opzichte van het ontwerpbeleid, wordt dat in deze bijlage aangegeven. De wijziging is dan vervolgens verwerkt in het definitieve besluit tot het vaststellen van het beleid.

Inspraakreacties

Ondernemersvereniging Hartje Vlijmen

De ondernemersvereniging brengt een aantal zaken onder de aandacht en vraagt om duidelijke regels en handhaving met betrekking tot deze zaken:

Afmetingen standplaatslocatie: de soms buitensporige uitstallingen, veroorzaakt door het feit dat het huidige beleid geen beperkingen stelt aan de afmetingen van een standplaats.

Uitstallingen en reclameborden: de standplaatshouders zouden zich ook moeten houden aan de regels over uitstallingen/reclameborden.

Parkeren grote voertuigen: door het parkeren van grote voertuigen op de standplaatsen ontstaan gevaarlijke en hinderlijke situaties.

G. Kanata (Damak Snacks)

Vervallen van onderscheid tussen vaste en incidentele standplaatsen: door het vervallen van dit onderscheid verwacht betrokkene dat een standplaatshouder in overleg moet met een evenementenorganisator en hij hoge(re) kosten moet betalen voor het innemen van de standplaats. Er wordt daarom gepleit voor vrijstelling van heffing met betrekking tot standplaatsen, die vergund worden in het kader van een evenement. Een ander nadeel zou zijn dat het vragen van entreegelden bij evenementen nadelig is voor standplaatshouders.

Afstandscriteria voor standplaatslocaties: door de afstanden zou betrokkene met zijn standplaats moeten opschuiven.

Overgangsregeling: er is een overgangsregeling nodig.

Friet & Zo, Engstraat 8 in Heusden

Friet & Zo beschikt sinds een aantal jaren over een standplaatsvergunning (jaarlijks van 1 mei t/m 30 september) aan de Stadshaven in Heusden. Deze locatie is niet opgenomen in het ontwerpbeleid. Dhr. Van Gorkom verzoekt deze locatie alsnog op te nemen in het beleid.

H.J.M. Klerks (Krako Frituur) (mondeling)

De heer Klerks neemt jaarlijks een standplaats in voor de verkoop van frites en snacks op de parkeerplaats bij sporthal De Brug aan de Aziëlaan in Drunen. Hij wil graag dat er parkeervakken

²⁴ Vastgesteld op 23 maart 2010

worden gereserveerd voor zijn standplaats (vergelijkbaar met in de Achterstraat), zodat de vakken vrij zijn op het moment dat hij de standplaats inneemt.

Kan hij vanaf 1 januari 2010 zonder vergunning – met inachtneming van de voorwaarden – venten in de gemeente? Is er nog een ventvergunning nodig? Kan de standplaats door andere ondernemers worden ingenomen op de dagdelen dat dhr. Klerks de standplaats niet inneemt?

Koninklijk Horeca afd. Heusden

Overgangsregeling: een overgangsregeling is wenselijk in verband met het strakker stellen van de afstand van standplaatsen ten opzichte van nabij gelegen woningen.

Evenementen: het onttrekken van vaste standplaatsen ten behoeve van evenementen vraagt om een zorgvuldige afweging van belangen. Het kan niet zo zijn dat een standplaatshouder meerdere malen per jaar het veld moet ruimen voor bijvoorbeeld een rommelmarkt.

G. van der Sterren

Dhr. van der Sterren heeft bezwaar tegen een aantal onderdelen van het ontwerpbeleid:

Afstandscriteria: de eis dat een standplaats niet mag liggen binnen een afstand van 15 meter van de dichtstbijzijnde woning (3.6). Meerdere bestaande locaties voldoen niet aan dit vereiste. Hoe geldt dit op donderdag voor de markt (*op het Plein in Vlijmen*)?

Tijden: dat een standplaats slechts mag worden ingenomen tussen 09.00 en 22.00 uur (3.7).

Betrokkene hanteert nu een aanvangstijd van 8.00 uur.

Afmetingen standplaatslocatie: de maximale oppervlakte van 25 m² van een standplaatslocatie. Een oppervlakte van 25 m² is veel te weinig voor een standplaats, temeer omdat er verse groenten en fruit uitgepakt staan om te kunnen verkopen. De standplaats en parkeerplek leveren geen hinder op. Hoe meer activiteit op en rond het Plein, des te beter voor de winkels en consumenten. Betrokkene maakt een vergelijking met de oppervlakte, die alleen al een kleine winkel inneemt.

Standpunt naar aanleiding van inspraakreacties

Afmetingen standplaatslocaties

Met het opnemen van beperkingen aan de afmetingen van een standplaats is in het ontwerpbeleid feitelijk tegemoet gekomen aan het verzoek van Ondernemersvereniging Hartje Vlijmen. Om te voorkomen dat een enkele standplaats uitgroeit tot een volledige markt of dat een standplaatshouder een groot deel van de openbare ruimte in beslag neemt voor het uitstallen van zijn waren, is in het ontwerpbeleid bepaald dat een standplaats niet groter mag zijn dan 25 m².

Tegen deze beperking is in een zienswijze geageerd. De betrokken standplaatshouder geeft te kennen dat hij door de gestelde eis niet in staat is zijn waren uit te stallen en daardoor zijn verkoopactiviteiten goed uit te oefenen.

Naar aanleiding van de zienswijze is onderzocht of het in overeenstemming is met de toetsingscriteria, op basis waarvan een aanvraag om een standplaatsvergunning moet worden beoordeeld dat vooraf en in zijn algemeenheid beperkingen worden gesteld aan de afmetingen van een standplaats.

Het college heeft begrip voor het verzoek vanuit de zittende ondernemers om grenzen te stellen aan de oppervlakte van een standplaats. De conclusie is echter dat een algemene beperking wat betreft maximale oppervlakte niet gemotiveerd kan worden vanuit de wettelijke toetsingscriteria en bovendien te weinig rekening houdt met de belangen van de standplaatshouders. Welke ruimte mag worden ingenomen, is immers vooral afhankelijk van de beschikbare ruimte, de feitelijke inrichting van een concrete standplaats en wat een ambulante handelaar gelet op diens branche nodig heeft. Om deze reden zal – in afwijking van het conceptbeleid - in het definitieve besluit geen algemene maximale oppervlakte-eis worden opgenomen.

Wel zullen in de plaats daarvan een aantal specifieke locatie-eisen, die in het ontwerpbeleid alleen voor eventuele nieuwe standplaatsen worden gesteld van toepassing worden verklaard op de bestaande locaties. Hierdoor moet worden voorkomen dat een standplaats niet onbeperkt kan uitdijen. Daarnaast zal in het beleid worden bepaald dat, als de concrete omstandigheden daartoe aanleiding geven, in een concrete standplaatsvergunning een maatwerkvoorschrift over de maximale afmetingen van de betreffende standplaats wordt opgenomen.

Uitstallingen en grote voertuigen binnen de standplaats

Binnen de afmetingen van de standplaatslocatie mag de standplaatshouder zijn waren uitstallen, andere objecten plaatsen en grote voertuigen parkeren. Wat betreft de voertuigen: deze zullen vaak niet anders dan op de standplaatslocaties worden geparkeerd, bijvoorbeeld omdat het om een verkoopwagen gaat dan wel omdat het om andere praktische redenen niet anders kan. Het college is van oordeel dat dit ook geen probleem hoeft te zijn, mits deze objecten geen hinder veroorzaken of gevaarlijke situaties opleveren, bijvoorbeeld doordat het zicht ontnomen wordt voor het langskomende verkeer. Het college is van oordeel dat met deze uitgangspunten voldoende tegemoetgekomen is aan de belangen van de zittende ondernemers. Evenals dat het voor die ondernemers mogelijk is binnen gestelde randvoorwaarden uitstallingen te plaatsen is dat voor de standplaatshouders ook het geval. Er is dus geen reden om dit uitgangspunt te wijzigen.

Afstandscriteria

In het ontwerpbeleid zijn in onderdeel 3.6 de locatie-eisen genoemd, die gelden voor nieuwe standplaatslocaties. Het college heeft geconstateerd dat van verschillende zijden is gereageerd op de bij de locatie-eisen genoemde afstanden ten opzichte van de dichtstbijzijnde woningen. Uit de reacties maakt het college op dat blijkbaar de indruk bestaat dat deze afstandscriteria ook worden gehanteerd voor de bestaande locaties. Dit is echter niet het geval. Het algemene uitgangspunt is dat de bestaande locaties, die feitelijk (jaren) worden ingenomen, ongewijzigd blijven

bestaan. **De bestaande standplaatslocaties hoeven niet dus op basis van het nieuwe beleid op te schuiven.**

Wat in het ontwerpbeleid wel is bepaald is het volgende.

De bestaande standplaatslocaties, die feitelijk worden ingenomen, worden in het nieuwe beleid gehandhaafd. Het bestaande beleid bevat echter nog geen aanvullend toetsingskader op basis waarvan aanvragen tot het innemen van **nieuwe** standplaatslocaties, die nog niet expliciet in het beleid zijn opgenomen, kunnen worden beoordeeld. Dergelijke toetsingscriteria zijn in het nieuwe beleid wel opgenomen, omdat daar op basis van jurisprudentie behoefte bestaat. De locatie-eisen hebben dus betrekking op **nieuwe** locaties. Overigens geldt het uitgangspunt dat eerst de bestaande locaties moeten worden ingenomen, voordat vergunning wordt verleend voor een nieuwe locatie.

Onderscheid vaste en incidentele standplaatsen

Uit artikel 5:17, lid 2, onder b van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) volgt rechtstreeks dat geen standplaatsvergunning is vereist voor een standplaats op een evenement. Dit heeft tot gevolg dat slechts zelden sprake zal zijn van incidentele standplaatsen, omdat vrijwel alle incidentele standplaatsen gekoppeld zijn aan evenementen. Of het toegestaan is om een standplaats in te nemen als onderdeel van dat evenement, wordt beoordeeld in het kader van de evenementenvergunning.

Er zijn wel enkele standplaatsen, die naar hun aard slechts een beperkte periode van het jaar worden ingenomen, bijvoorbeeld een oliebollenkraam in de winterperiode. Ook zijn er standplaatsen, die om een andere reden niet de hele week mogen worden ingenomen, bijvoorbeeld ter bescherming van de woonomgeving. Dit zijn echter ook vaste standplaatsen (jaarlijks terugkerend), maar zijn alleen in tijd beperkt.

Een onderscheid tussen incidentele en vaste standplaatsen heeft geleid op het voorgaande geen toegevoegde waarde en kan daarom vervallen.

Door de heer G. Kanata is uit het vervallen van het onderscheid tussen vaste en incidentele standplaatsen de conclusie getrokken dat een standplaathouder geconfronteerd kan worden met hogere kosten voor het innemen van een standplaats tijdens een evenement.

Dit volgt daar echter niet uit. De kosten van een standplaats bestaan uit: leges voor het in behandeling nemen van de vergunningaanvraag, stroomkosten (indien van toepassing) en een jaarlijkse huurprijs, indien de standplaatshouder gebruik maakt van grond, die in eigendom toebehoort aan de gemeente Heusden. De hoogte van de huur is afhankelijk van de tijden, waarop de standplaatshouder gebruik maakt van de grond. Wanneer niet de gemeente, maar een andere partij eigenaar is van de grond, waarop de standplaats is gesitueerd, dan zal de standplaatshouder naast de standplaatsvergunning ook moeten beschikken over toestemming van deze grondeigenaar. Het staat de grondeigenaar vrij om een vergoeding van de standplaatshouder te vragen. Hierin is de gemeente dus geen partij.

Relatie met evenementenvergunningen

Het kan zijn dat een standplaatshouder soms moet wijken, als de standplaatslocatie op enig moment voor andere doeleinden wordt gebruikt, bijvoorbeeld in verband met een evenement. Door de Heusdense afdeling van Koninklijke Horeca is hierop gereageerd met de strekking dat het college hierbij een belangafweging moet maken, omdat het niet zo kan zijn dat een standplaatshouder meerdere malen per jaar het veld moet ruimen voor een evenement. De reactie van dhr. Kanata heeft vooral betrekking op de hogere kosten, die hij als standplaathouder dan moet maken.

Het college overweegt naar aanleiding van de reacties op dit onderwerp het volgende.

Het feit, dat een standplaatshouder (in de meeste gevallen) gebruik maakt van deel van de openbare ruimte, brengt met zich mee dat hij soms rekening moet houden met andere gebruikers van diezelfde ruimte. Het college vindt het alleszins redelijk dat dit soms tot gevolg heeft dat een standplaats tijdelijk moet wijken, bijvoorbeeld wanneer sprake is van een evenement. Over het algemeen kan worden gesteld dat een standplaats midden in het centrum gewilder is dan een locatie op andere plaatsen. Een standplaatshouder hoeft voor de A-locatie niet meer te betalen dan voor andere locaties. Daar

staat dan tegenover dat deze locatie soms vaker beperkingen met zich meebrengt, omdat moet worden uitgeweken ten behoeve van evenementen in het centrum.

Dit gaat dan uiteraard ook weer niet zo ver dat de standplaatshouder altijd rekening moet houden met ieder mogelijk evenement. Ook anderzijds zal de organisator van een evenement rekening moeten houden met de rechten van de betrokken standplaatshouders. In het algemeen zal het college als lijn aanhouden dat de standplaatshouders geen standplaats kunnen innemen op de dagen en locaties dat de weekmarkt plaatsvindt. Ook moeten standplaatsen tijdelijk wijken ten behoeve van de jaarlijkse kermis en de activiteiten rondom carnaval. Voor de overige evenementen geldt in principe dat de organisatoren rekening moeten houden met de verkregen rechten van de standplaatshouders behoudens bijzondere omstandigheden.

Uiteraard hoeft een vergunninghouder van een standplaats geen hogere kosten betalen, als hij 'normaal' gebruik maakt van zijn reguliere standplaats, ook al vindt tegelijk een evenement plaats. Iets anders is dat de betreffende standplaatshouder door de organisator wordt benaderd om deel uit te maken van het evenement. De gemeente staat buiten eventuele afspraken over kosten, die de standplaatshouder met de organisator maakt over de kosten. Deze situatie kan zich voordoen, als de ambulante handelaar geen standplaatsvergunning heeft voor de tijden dat het evenement plaatsvindt of in het geval de standplaatshouder moet wijken voor een evenement, waarover hiervoor het gemeentelijk standpunt al is weergegeven. Dit geldt ook voor het geval de standplaatshouder toestemming nodig heeft voor het gebruik van grond, die in eigendom toebehoort aan een ander dan de gemeente.

Tijden innemen standplaats

In de ontwerpnota is bepaald:

"dat een standplaats in het belang van de openbare slechts mag worden ingenomen tussen 09.00 uur en 22.00 uur. Buiten deze tijden dient de standplaats te zijn ontruimd. De standplaats mag niet eerder in gebruik worden genomen dan een uur, voordat met de verkoop vanaf de standplaats mag worden begonnen en moet ontruimd zijn binnen 1 uur, nadat de verkoop op basis van de vergunning moet zijn geëindigd".

In deze passage zit een tegenstrijdigheid. Wat bedoeld is dat verkoopactiviteiten uitsluitend tussen 09.00 en 22.00 uur mogen plaatsvinden. Wel is het toegestaan een uur voor de verkoop te starten met de opbouw (dus vanaf 08.00 uur) en tot uiterlijk een uur na de verkooptijden (tot 23.00 uur) de standplaats op te ruimen. Totaal kan er daardoor tussen 08.00 uur en 23.00 uur sprake zijn van activiteiten op een standplaatslocatie.

Dhr. Van de Sterren geeft in zijn zienswijze aan dat het hem op basis van zijn standplaatsvergunning is toegestaan vanaf 08.00 uur gebruik te maken van zijn standplaats. Per saldo is de starttijd gelijk aan die in het beleid is opgenomen behalve dat op basis van het ontwerpbesluit de eigenlijke verkoopactiviteiten pas vanaf 09.00 uur mogen plaatsvinden.

Het is feitelijk niet goed te controleren of sprake is van het opbouwen of verkoop, wat overigens ter bescherming van de betrokken belangen niet van belang is. In verleende standplaatsvergunningen wordt dat onderscheid niet gemaakt en ook in veel andere standplaatsvergunningen is een begintijd van 08.00 uur opgenomen.

De eindtijd van 22.00 uur is opgenomen en dient ongewijzigd te blijven, omdat anders sprake zou zijn van strijd met de Winkeltijdenwet.

Daarom zal in de definitieve nota worden opgenomen de uiterste tijden dat gebruik mag worden gemaakt van een standplaats tussen 08.00 en 22.00 uur.

Standplaatslocatie in Heusden-vesting

De ondernemers van het cafetaria Friet & Zo verzoeken een locatie aan de Stadshaven in Heusden-vesting in het beleid op te nemen. Zij hebben enkele jaren een standplaatsvergunning voor die locatie gehad voor de verkoop van ijs.

De locatie, waarvoor de vergunning was verleend, was niet opgenomen in het bestaande standplaatsenbeleid. De standplaats werd 5 maanden per jaar ingenomen op zondag, zodat deze standplaats niet kan worden beschouwd als een incidentele standplaats. Feitelijk gaat het dus om een nieuwe locatie voor een vaste standplaats. Omdat al enkele jaren voor deze locatie vergunning is verleend, is onderzocht of het mogelijk is deze locatie op te nemen in het nieuwe beleid.

De conclusie is dat de locatie voldoet aan alle criteria voor nieuwe standplaatslocaties, zodat tegemoet gekomen kan worden aan het verzoek van betrokkenen. De locatie zal worden toegevoegd aan het overzicht van standplaatslocaties. Wel zal de standplaats beperkt blijven tot zondag gedurende de periode, waarvoor eerder vergunning is verleend en is dus geen uitbreiding mogelijk.

Overgangsregeling

Een overgangsregeling is slechts noodzakelijk, als bestaande rechten van vergunninghouders door het te wijzigen beleid nadelig worden beïnvloed. Met betrekking tot de afstandscriteria, als onderdeel van de locatie-eisen, is hiervan geen sprake. Zoals hiervoor al is aangegeven, gelden deze locatie-eisen voor nieuwe, nog niet in het beleid opgenomen locaties. Wat geldt voor de afstandscriteria geldt ook voor de andere locatie-eisen. De bestaande locaties blijven immers gehandhaafd.²⁵ Wat dit betreft is overgangsrecht dus niet noodzakelijk, omdat de rechten van de bestaande standplaatshouders geëerbiedigd worden. Dit zelfde geldt ook voor het vervallen van het onderscheid tussen incidentele en vaste standplaatsen: er is geen nadelig effect voor de huidige vergunninghouders, zodat ook dit niet vraagt om een overgangsregeling.

Reactie dhr. Klerks

Dhr. Klerks heeft een aantal vragen gesteld, die feitelijk niet met de inhoud van het beleid te maken hebben, maar met de feitelijke uitvoering. Bij de vergunningverlening zal dhr. Klerks een reactie op zijn vragen krijgen.

²⁵ Een beperkt aantal locaties is komen te vervallen, maar dat zijn alleen locaties, die feitelijk meerdere jaren al niet zijn ingenomen.